

szendőbe. 1947 áprilisában 400 ezer bányász sztrájkolt. Néhány napra rá kiüttött a telefonsztrájk, 300 ezer rásztrájkossal.

A láthatáron már megjelentek a gazdasági válság első tünetei, azé a válságé, amely nem csupán az Északamerikai Egyesült Államokat fenyegeti, hanem a vele kapcsolatban álló valamennyi tőkés államot is.

A válságtól való félelmükben az imperialisták még nagyobb mértékben fokozzák a dolgozók kiszákmányolását. Arra törekednek, hogy új piacot szerezzenek és hogy más népeket gazdasági és politikai uralmuk alá kényszerítsenek. A válság elhárítására irányuló törekvéseikben az amerikai monopolisták lázas sietséggel rohanják meg Kína, Japán, Görögország, Olaszország és számos más ország piacait és ezek közgazdasága a: amerikai tőke rabságába jut. Az USA gazdasági terjeszkedési politikája elkerülhetetlenné teszi a válságot a vele függő viszonyba kerülő államokban.

(A moszkvai »Bolshevik« 1947. 7. számának vezércikéből.)

FIATAL ÍRÓK ZASZLÓBONTÁSA

Kévs eredmény is sok ígértet jelenthet, ha a nép mélyéről jön és magával hozza a napok és emberek életét, tudásszomját, építővágyát és mindebben a közelítő holnapot. Irodalmunk ma még kévs eredményekben él, maroknyi a tollforgató csapat és nem sokkal több az új, soronkövetkező nemzedék, de a kévs eredményben is megtaláljuk az életjelet, azt a szilárd pontot, amelyre valóban építeni lehet.

Az irodalom, az igazi irodalom nem a fölvtágtalan könyvekben, lapokban, hanem az olvasókban él. Ennek a fölismerése az első, de mérföldes lépést jelent az új olvasótábor jelentkezése, terebélyesedése és az, ahogy lendül a nyomán a könyv terjedése és ahogy a könyvtárakban a számok mozdulnak előre és hirdetik a kiolvasott könyvek számának hihetetlen emelkedését. Ezeknek az olvasóknak az igénye, látóköriük kiszélesedése teremti meg az igazi, termékeny talajt a haladó irodalmi élet kivirágzásához.

A könyvtárak és a haladó könyvek ébresztettek már fiatal tehetségeket; jelentkezésük a la-

pokban és a HÍD hasábjain visszhangot keltett, most rajtunk a sor és föladatot állít elénk: *a visszhang mélyebb legyen*. Embermagasságra áll fölöttünk a munka, de öntudat és önkritika hiányában a jelentkező újak is gyakran elhallgatnak a visszaadott kézirat után. Nem látják vagy nem érzik, hogy az irodalomnak nemcsak tartalmi, de formai követelményei is vannak. Igaz, ez a fölismerés már félíg kész írók jelenthet, tollforgatót, aki számottevő munkása az irodalmi mozgalomnak. A cél egyelőre nem is lehet több, mint megszólaltatni irodalmunk új műveseit, utat nyitni előttük, ha maguk is megtalálták igazi hangjukat és fölismerték a fiatal író helyét a demokratikus irodalomban.

Fiatal írók zászlobontásáról szól az itt következő rövid levél is. Több mint köszönet és több mint egy fiatal lélek érzélgős vallomása. Híradás a soronkövetkezők indulásáról.

*

Kedves Néptársak! Öszinte örömmel vettem tudomásul, hogy elveszettnek hitt elbeszélősemet, a »Józsi-t« közölték a »HÍD«-ban.

Elsőízben olvastam nyomtatásban saját munkámat. Örökszép, igaz élménye lesz ez nemcsak ennek a munkás nyaramnak, de talán egész életemnek.

Szegény parasztfiú vagyok s szeretem népünknek ezt a réteget; a minden fejlődéstől ezideig elzárt, s az irodalomban is hamisan bemutatott parasztságunkat. Szeretem népemet — nemcsak azzal az aggóddással, ahogyan elbeszélésem hőseit, a kis kanászgyereket körülvettem, de ismerem hibáit is, maradiságát is. Hiszem, hogy fejlődésemmel párhuzamosan mind tisztább és igazabb képét rajzolhatok meg hazánk magyar parasztságáról. Fel kell őket emelnünk a fényre, hogy lássanak s hogy lássák őket! Figyelemmel kísérek minden — a város és falu közötti kapcsolatot kiépítő és megerősítő mozgalmat, s egyedüli vágyam, komoly célom, hogy tanulmányaim elvégzése után s már most is magam is segítsen a Kultúrszövetséget feladatainak és célkitűzéseinek előérében.

Szüenidóm folyamán tisztviselősködtem és a legnehezebb paraszti munkát végeztem, hogy beteges, öreg szüleimnek meg-

könnyítsem taníttatásom okozta gondokat.

Köszönöm a HÍD-tól kapott tiszteletdíjat. Egyhónapi lakáspénzemet jelenti ez az összeg. Édesanyám sírt a büszkeségtől és a meghatottságtól, amikor a pénzt a kezébe olvasták (én munkában voltam). Nagy dolog az, napszámmunkából, cselédeskedéssel embert nevelni három fiúgyerekből! (Egyik bátyám földműves; édesapámat akarta öregsege idején segíteni s nem tanult; a másik kitűnő motorszerelő — jelenleg mindketten a Jugoszláv Hadsereg katonái).

Nem is éppen magamról írtam, hanem sorstársaimról, akik hozzám hasonló körülmények között vívják meg harcukat az országépítés nagy lendülete közepette népünkért, népeinkért; az új népi értelmiségi káderekért. Hiszem, hogyha ilyen szemszögből futották át soraimat, akkor nem rónak meg tintapazarlásért.

Fehér Ferenc

*

Az elkövetkezendő munka igazolja majd a fiatal írók helyét az irodalomban. Az út, amelyet a HÍD kitárt előttünk, nagy lehetőséget tartogat mindenik számára. Csak éljenek vele!

S Z E M L E

Szaltakov:

GALAVLYOV CSALÁD

Szaltakov-Scsedrin azok közé az igazán nagy orosz írók közé tartozik, akiket a magyar olvasó alig, vagy sehogyan sem ismert. Most, amikor kezünkbe került nagy regénye, riadtan kérdeztük önmagunkat: mekkora lehet az a hatalmas orosz irodalmi tenger, ha a sok ezer könyv között, amelyet átlapoztunk, olvastunk, vagy tanultunk, nem találkozunk ezzel

a nagy szatirikussal, íróval és emberrel, akit Bonkáló Sándor szerint »a szociálpolitikai kérdéseket tárgyaló úgynevezett »leleplező írók« között az első hely illet meg s akinek olyan helye van az orosz irodalomban, mint az angolban Swiftnek...»

A világirodalom egyik legkiválóbb szatirikusa — mondja ugyancsak Bonkáló és most, hogy »A Galavlyov család« című nagy regényét elolvastuk, teljes hit-